

TISZTA, romlatlan, FEHÉR lap előttem, nem sokgrammos, merített, rajzolásra teremtett. EGYSZERŰ fehér lap, amire MOST írnom KELL, TETTAMANTI BÉLÁRÓL. FELKÉRÉSRE. RÖVIDEN. Aki igen messziről ún. „képzőművésszé” fejlesztette magát, jó negyven év alatt.

RAJZSZAKKÖRÖK, KISKÉPZŐ, NAGYKÉPZŐ NÉLKÜL. EGYEDÜL.

Egyelőre BAL KÉZZEL ÍROM az apró, formás nagybetűket – mint mindig, amikor FONTOS, SZEMÉLYES LEVELEKET írok –, hogy utána a POSTALÁDA HELYETT, betűzongorázás következzen a klaviatúrán, most KOLOZSVÁR FELÉ.

NEVEK, akik segítettek, hogy „Tettamanti Bélává” válhattam: APÁM, RÉBER LÁSZLÓ, GYULAI LÍVIUSZ (két idősebb, személyes barát), az amerikai STEINBERG, a lengyel LENICA, a belga FOLON, LYKA KÁROLY, FRANK JÁNOS, PARTI NAGY LAJOS, ESTERHÁZY PÉTER. Múzeumok, képtárak, számtalan fotográfus és a JOISTEN, aki engedett ÉLNI és gyakran BOLDOGAN ALKOTNI, és akitől szerényen, de kérnék még kicsiny időt, IGAZÁN HASZNOS LÉTEZÉSRE... (Tettamanti Béla)

„... tulajdonképpen összemérhetetlen másokkal, mert annyira a sajátját írja a képbe – miközben rólunk szól, az emberiségről. [...] Olyan grafikusból viszont, aki a felszín mögé lát, s ezt úgy tudja – egyéniségéhez igazítva – kifejezni, hogy (keserű, felszabadító) mosolyra, kacagásra, megszégyenültséget eláruló fintorra készteszen: ilyen grafikusból kevés, nagyon kevés jut egy-egy országra, népre.” (Kántor Lajos)

„...nem könnyű műfaj a Tettamantié, rajzain nem kell azonnal nevetni, megkívánják a néző együttműködését. Ez a grafikus se külföldi, se hazai meszternek, senkinek sem követője. Őt sem fogják követni. [...] kerüli a pillanatnyi aktualizálást, minden vonásában, a legkisebbekben is általánosít. Ezért időszerrű minden vonása.” (Frank János)

„Magányos cowboy a senki földjén, mely mindenkié. [...] Szóval, ha csupán nézem, akkor értem, de ha le akarom fordítani, elszáll, félremeleg, picit elhúzza a száját. És neki, mármint a képnek van igaza. [...] amit a Galéria falain látnak, az látszólag csupa aha-élmény, csupa hétköznapi ötlet, kézenfekvőség, evidens együttállás. Minden eleme ismerős, megláthattam volna a való világban én is, Önök is. De hát nem láttam és nem látták, így van ez, vannak a látók és vannak a nézők. Nézzék hát meg, nézzék meg jól, szeretni fogják.” (Parti Nagy Lajos)

„... nem a harsogót, nem a direktben röhögtetőt, hanem az olyat, amelyiken, mondjuk, egy apró, kicsi részlettől lesz más a világ. Az is lehet, hogy nézed, föl sem fogod elsőre, hanem csak öt perc múlva jössz rá, hogy mit láttál.” (Andraszew Iván)

„...T. újságrajzai nem illusztrációk, az illusztráció helyben járás, ugyanazt célozza más eszközökkel. Ezek a rajzok továbbgondolnak, bele- és visszaszólnak, kiegészítenek és kiegészülnek. Új nyelvet teremtenek, kép és szöveg közös nyelvét, nyelvtanát. [...] Ezek a képen nem metaforák, nincs nyelvi megfeleltetésük. Nem mondható el a tartalmuk. Nem mondható el, miről szólnak. Megfelelnek az imaginárius nagynéném művészetkritériumának: Olyan könyvet, fiacskám, melyet össze lehet egy mondatba foglalni, nem olvasok. Ezek olvasható könyvek itt. [...] T. eminensen európai. Ezt nem dicséretnek szánom, tárgyilagosságnak.” (Esterházy Péter)

PROVENCE-I GÓTIKA

Tettamanti Béla

MOTOROS BERREGŐS ÚTIRAJZ